

REG. NO. M. 2997.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ.—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தக்கம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, No. 2,
Pondicherry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நேம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, பவ வெஸ்பங்குனி மீர் கரு வ (28—3—35)

NO. 18.

திருவாய் மொழி.

காப்புன்னை யுன்னக் கழியு மருவினைகள்
ஆப்புன்னை யுன்ன வலிஞ்சோழியும்—மூப்புன்னைச்
சிந்திப்பார்க் கில்லை திருமாலே—நின்னடியை
வந்திப்பார் காண்பர் வழி.

வழிநின்று நின்னைத் தோழுவார் வழுவா
மோழிசின்ற மூர்த்தியரே யாவர்—பழுதோன் றும்
வாராத வண்ணமே விண்கோகேக்கும் மண்ணளாந்த
சீரான் திருவேங் கடம்.

வேங்கடமும் விண்ணகரும் வெல்காவும் அஃகாத
பூங்கிடங்கில் நீள்கோவல் போன்னகரும்—நான்கிடத்தும்
நின்று னிருந்தான் கிடந்தான் நடந்தானே
என்றால் கேமோ மிடர்.

நாடிலும் நின்னடியே நாடேவன் நாடோறும்
பாடிலும் நின்புகழே பாவேன்—குடிலும்
போன்னடியே யேந்தினேன் போன்னடியே குடேவாறுகு
என்னகீ லென்னே யெனக்கு.

எனக்காவா ராரோருவரே எம்பெருமான்
தனக்காவான் தானேமற் றல்லால்—புனக்காயாம்
பூமேனி காணப் போதியவிழும் பூவைப்பு
மாமேனி காட்டும் வரம்.

ஊனக் துரம்பையி லுள்புக் கிருள்ளிக்கி
ஞானச் சுடர்கோளீஇ நாடோறும்—ஏனத்
துருவா யுலகிடந்த ஒழியான் பாதம்
மருவாதார்க் குண்டாமோ வான்.

தனிப்பிரதி அணு 1

LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI.
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

545 13/

வ
திருவருள் துணை.

காலமுண் டாகவே காதல்செய்
துய்மின் கருதுறிய
ஞாலமுண் டானேடு நான்முகன்
வானவர் நன்னாரிய
ஆலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருன்வந்து முந்துமினே.

[திருவாசகம்]

வித்தகம்

புதுவை,
பவ வசு பங்குனி மீ 15 வ

ஓத்த இடத்து நித்திரை கொள்.

இவ அமுத வாக்கியம் எமது
பாட்டியார் அருளி ய
“கொன்றை வேந்தன்” என்னும் வேத
குத்திரக் கொத்துள் ஒன்றுகும்.
இஃது உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்
கும் ஒப்பிய பொருளை உடையது.
உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளோ
என்றால் உலக மாக்கள் தமது சிற்
நற்வு கொண்டு அறிய முடியாத
ஆழந்த மறையாகி அமைந்துள்ளது.
ஸண்டு உலகியலுக்கு ஒப்பிய பொருள்
ஒரு சிறிது கூறி உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய
பொருளும் ஒருவாறு சருங்க
உரைக்கப்படுகின்றது.

மேடு பள்ளம் இல்லாத சமமான
இடத்தில் நித்திரை கொள் என உல
கியலுக்கு ஒப்பிய பொருள் கூறப்படு
கின்றது. சமமான இடத்தில் உறங்கு
வதால் உறப்புக்கள் நேராக அமைந்து
ஆயாசம் தீர்ந்து சுகமான நித்திரை
அமையும் என்ப. படுக்கைகள் — கட்டில்கள் மெத்தைகளையும் ஒத்தன
வாகவே—சமமான இடப் பரப்புடை
யன வாகவே அமைப்பர். செல்வம்
முதலியவற்றால் உந்த நிலையில் வீற்
றிருப்போர் ஊற் றின்பம் மிகுமாறு
பஞ்ச முதலியன பெய்து பட்டு வஸ்
திரங்களால் ஒத்த இடப் பரப்புடை
யன வாக விசித்திரம் திகழ அழகுற
அமைக்கப் பட்ட அணைகளில் — பஞ்ச
சணைகளில் ஆயாசம் தீரச் சுகமாக
உறங்கா நிற்பர். செம் பஞ்ச, வெண்
பஞ்ச, மயிற் சேணம், அண்ணத் தூவி
என்பன பெய்து அமைத்த மெத்தை
யைப் பஞ்ச சயனம் என்பர்.

“சிறப்பை செம்பஞ்ச வெண்பஞ்ச சேணம்
உறதுவி சேக்கையோ ரைந்து.”

என்பது ஆன்றேர் கூற்று. பின்
வரும் பிரமானம் குபேர சம்பத்து
வாய்ந்த செல்வர் துயிலும் படுக்கை
யின் இயல்பை அழகுற வருணித்து
விளக்கு கின்றது.

பட்டினத்சடிகள் பாடல்.

“.....
பழுதின்றயர்ந்தவே முநிலைமாடத்தும்
கெந்தாதுதிரங்கந்தனவனத்தும்
தென்றலியங்குமுன்றிலகத்தும்
தண்டாக்சித்திரிமன்டபமருங்கிலும்
பூவிரிதரங்கவாலிக்கரையிலும்
மயிற்பெடையாலக்குயிற்றியகுன்றிலும்
வேண்டுமிவேண்டுமிழுண்டாண்டிட்ட
மருப்பினியன்றவாளரிசுமங்கத்
விருப்புறுகட்டின்மீமிசைப்படுத்த
ஜவகைஅமளி அணைமேற்பொங்கத்
தண்மலர்கமழும் வெண்மடிவிஸித்துப்
பட்டினுட்பெய்தபத்துண்பஞ்சின்
நேட்டெண்யருக்காக்கொட்டைகள்பரப்பி
.....”

(ஷத திருவிடைமருதார் மும்மணிக்கோவை
செ. 19.)

[கொட்டைகள்—தலையணை கையணை
காலைணகள்.]

“மெத்தையிற் படுத்தல் நித்திரைக் கழுது”

எனப் பாட்டி அருளியதும் அறிக.
(ஷதகொன்றை வேந்தன்) இஃதும்
உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும்
ஒப்பியதாய் “ஒத்த இடத்து நித்திரை
கொள்” என்னும் சூத்திரப்
பொருளையே விளக்குகின்றது. இதன்
உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருள்
முன்னர்க் கூறப்படும். [மெத்தை—
மெத்தென் றிருப்பது— ஊற் றின்பம்
தருவது.]

உலகியலுக்கு ஒப்பிய இத்தகைய
நித்திரை அசுத்தமானது — அசுத்த
தநுவினராகிய மருந்தும் பினருக்கு
உரியது. ஆதலால் இத்துயில் ஒத்த
இடத்தில் நிறை முறை யோடு கொள்.
எப் பட வேண்டும். இராக் காலமே
துயிலுக்கு உரியது. பகற் காலத்தில்
துயிலுதல் கூடாது என்ப — “பகற்
துயிலோம்” என்றனர் பெரியார்.
தூய உள்ளத்தோடு துயின்று வைக
றையில் எழுதல் வேண்டும்.

“வைகறைத் துயிலேடு”

(ஆத்தி சூடு) என்றனள் ஒளவை.
அருஞே தய மாகு முன் துயிலெல
முந்து கடவுள் வழிபாடு புரிதலால்—
சத் கருமம் செய்தலால் உளம்
தூய்மை அடையும் — புத்தி தெளி
வடையும் என்ப. இத்தகைய ஒழுக்கம்
நம் மகத்தே உணர்ச்சி வடிவாகிய —
ஒளி மயமாகி ய அருணன் என்னும்
சிவாதித்தன் உதயமாதற்கு — விளக்
கம் பெறுவதற்கு ஒருவாற்றால் துணை
புரிவதாகும். நம் முள்ளே அருணே
தயம் ஆதவின் உண்மை “வித்தகம்”
தொகுதி 1 இல 31 இல் கூறப்பட்ட
து. ஆங்குக் காண்க. வைகறை என்
பது இரவு பகல்களின் சந்தி எனப்
படும். வியாபக வியாப்பியங்களின்
சந்தி என்னும் இவ் விடத்தை
அடைந்த போதுதான் மாயா பாசங்
களில் அழுங்குதலாகி ய மயக்க
உணர்வு என்னும் துயில் நிங்குவ

(28-3-35)

தாகும். “வைகறைத் துயிலெழு” என்பதன் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருள் இதுவேயாம்.

நிறை முறை இன்றித் துயிலுதலும் செயற்கை முறையாகத் துயிலை ஒழித் தலும் உடலுயிர் ஆக்கத்துக்கு இருக்காகும். நிறை முறையான துயில் மருஞ்டமினராகிய சீவர்களுக்கு இன்றியமையாத தென்பது பின் வரும் இடைக் காடர் திருவாக்கானும் நன்றுவலி டிருகின்றது.

முவடி முப்பது.

தூக்கம்.

குக்தம் 13.

தளர்ச்சுகுத்துரைப்புகுத்தலின்யாக்கை வளர்ந்தாக்கவின்மறுநிலைஉண்டென உணர்ந்தருவியாய்ஒருக்கவிந்தபொலிகவே.

இச்சுக்தத்தின் உண்மைப் பொருள் அமயம் நேர்ந்துழி விளக்கிக் கூறப்படும்.

‘ஆஹார நித்ரா பய மைதுஞ்ச சாமான்ய மேதத் பச்சிர் நராணாம் .....

என்பது நீதி வாக்கியம். உணவு உறக்கம் அச்சம் இணைவிழைச்சு என்பன மிருகங்களுக்கும் மனிதர் என்ப படுவோர்க்கும் (சீவர்களுக்கு) பொது வாக உள்ளன என்பது இதன் பொருளாகும். இயற்கை முறையான இவுடன்மையை அறியாதார் செயற்கை முறையாக நித்திரையை அறவே ஒழித்து விடுதலே அறத்தாறு என்னும் நித்தியத்துவ நெறி எனத்துனிச்து உடலுயிரை வாட்டி இடப்படுவார். நிறை முறையான நித்திரை உடலுயிர் ஆக்கத்துக்கு இன்றியமையாதது என்னும் உண்மையை வலி யுறுத்துதற்கே

“ஒத்த இடத்து நித்திரை கோள்”

என உலகியலுக்கு—சீவி இயலுக்கு ஒப்பியவாறு கூறினால் ஒளவை என அறிதற்பாற்று. எமது பாட்டியார் அருளிய வேத சூத்திரங்க ஸெல்லாம்

ஸெலகிக்கத்துக்கும் பார மார்த்திகத் துக்கும் ஒத்த பொருளை யுடையனவாய், ஸெலகிக்காகிய திரோதான நிலையே பார மார்த்திக மாகிய அருள் நிலையாகித் திரிய வேண்டும் என்னும் வேத உண்மையை—பண்டைய உண்மைச் சைவக் கொள்கையை நன்று வலி யுறுத்துகின்றன என்பது வெள்ளிடை பலையாம். மேல் இவ் அமுத வாக்கின் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருள் ஒரு சிறிது கூறி இக்கட்டரை முடிக்கப்படும்.

அருந்தல் பொருந்தல்களாகிய சாதகங்கள் நிறை முறையோடு அமைதல் போலவே நித்திரையும் நிறை முறையோடு அமைதலால் பினி மூப்புச் சாக்காடுகளை ஒழித்து நித்தியத்துவம் அளிக்கும் வாய்மையான நித்திரை— ஆனந்த நித்திரை அமைவதாகும். அச்தமான நித்திரை சுத்தமான நித்திரையாக மாற்ற மடைதல் வேண்டும். சீவர்களுக்குரிய அச்தமான துயிலால் சுவாசம் அளவு கடந்து இயங்குகின்றது; பினி மூப்புக்கள் உளவாகின்றன; சேர்மபல் அதிகரிக்கின்றது; முயற்சி குன்றுகிறது; அச்தத காமம் ஆதிக்கம் பெறுகின்றது; ஆயுள் குறைவடைகின்றது; சாக்காடு நேருகின்றது.

குறள்.

நெடுஞ்செழி மறவி மதிதுயில் நான்கும் கெடி நீரார்க் காமக் கலன்.

(ஷஷ்டி 61ம் அதி. மதியின்மை செ. 5)

விரைந்து செயற் பாலனவற்றை அவ்வாறு செய்யாது கால நீட்டித்தலாகிய தாமத நீர்மையும் மறப்பும் சேர்மபலும் (நிறை முறை இல்லாத) நித்திரையும் சாதலடையும் வல்லபம் பெற்ற பாமர மாக்கள் விரும்பி ஏறும் தோணி களாகும் என்பது இதன் பொருளாகும். இத் தீய குணங்கள் தம்மை உடையாரை மாயாப் பிரபஞ்சக் கடவில் வீழ்த்திச் சாக்காட்டை விளைக்கும் என்பது கருத்து. இதனால்

நிறை முறை இன்றித் துயில்வேவார் விரைவில் மரண மடைந்து பிறவி வலிப்படுதல் நன்று பெறப்படும். அச்ததமான காமம் முதலிய குணங்கள் போலவே அச்ததமான நித்திரையும் ஒழிய வேண்டும்; அஃதாவது மாற்ற மடையை வேண்டும் என்க. பவரோக வைத்திபனிகிப எம் பெருமான் அருளும் வாய்மையான சாதகங்களால்லாது, சீவ முயற்சிபால்—செயற்கை முறையால் இதனை மாற்றுதல் முடியாத காரியம். இவ் அச்ததமான துயில் துண்பம் தருதல் பற்றிபே இதனை “உபாதி” எனவும் இதனை மாற்ற வேண்டும் எனவும் எம் பெருமானை வேண்டி இரங்கினார் எமது பட்டினத் தடிகள்.

பட்டினத்தடிகள் பாடல்.

“காலை உபாதி மலஞ்சல மாமன்றிக் கட்டிச் சியில் தூல உபாதி பசிதாக மாமந்றைச் சஞ்சித மாம் மாலை உபாதி துயில் காமமாமிவை பாப்பி விட்டே ஆல முகந்த ருளம்பலவா எனை ஆண்டரு ஜே.”

மல சலம் பசி தாகம் முதலியன போலவே துயிலும் துண்பம் தருவதென்பது இதனால் நன்று பெறப்படும். மற்றைய உபாதிகள் எல்லாம் ஒருங்கு சேர்ந்து மாலை உபாதியை அதிகப் படுத்துவன வாதவின் “சஞ்சிதமாம் மாலை உபாதி” எனப் பட்டது. சஞ்சிதம் என்றால் ஒருங்கு சேர்க்கப்பட்டது— கூட்டப்பட்டது என்பர். அச்ததமான காமம் மாற்ற மடைந்த போது அச்ததமான துயிலும் மாற்ற மடையும். துயில் காமம் என்பன அங்கியோங்கிய சம்பந்த முடையன. தூய காமமாகிய காதற் காமமுடைய மெய்யடியாரே தூய துயிலாகிய ஆனந்த நித்திரையும் உடைய ராவர். அச்ததமான துயிலை மாற்றுவது எவ்வாறு? இதற்குரிய மருந்து யாது? என்றால்,

“துயிலைத் தபேபது நீறு”

என்னும் ஞான சம்பந்தர் மறை மொழியே இதற்கு உத்தரமாகும். நீறு என்றால் என்னை? நீறு என்றால் பசுச் சாண நீறு என்பர் உலகோர். இது துயிலைத் தடுப்பது — மாற்றுவது ஆகுமா? இதனையே வாய்மை எனக் கொள்ளும் எம் போலிய உலகச் சௌவர் எல்லாம் தூய துயிலாகிய ஆனந்த நித் திரையை அடைந்து நித்தியத்துவம் பெறுகின்றனரா? மற்று நம் பெரு மான் ஞான சம்பந்தன் “நீறு” என விதந்து கூறியது யாது கொல்ல? எனின், அது தான் “ஒத்த இடத்து”க் காணப் படும் தெய்விக நீறு என்று கூறப்படும். ஒத்த இடம் என்றால் என்னை? அது தான் இருவினையும் கெட்டுத் திரிந்த இடம் — இருவினை சொருபமாகிய உடலுயிரியக்கம் சமப்பட்ட இடம் — இடையின் கலைகளின் இயக்கம் சமப்பட்ட இடம் — வாசி வசப்பட்ட இடம் — இருவினை ஒப்பு வாய்ந்த இடம் என்று கூறப் படும். இருவினையின் சடமிந்து அவை சமப்பட்ட போது — ஏற்ற இறக்கம் என்னும் விஷமம் விடுபட்ட போது வைஷம்மிய மான உபாதிகள் அணைத்தும் ஒழியும். இயற்கை முறை இதுவே என்க. அஞ்ச ஞான்று மலம் விமல மாகும்; அசத்த பெளதிகங்கள் கெட்டுத் திரிந்து விமல மாகும் — சண்ணமாகும் — நீறு கும் என்க. இந்த நீறுதான் அசத்தமான துயிலைத் தடுக்கும் தெய்விக நீறு—எம் பெருமான் செம் பவளத் திரு மேனி யில் விளங்கும் திரு நீறு — “கங்காளன் பூசம் கவசத் திரு நீறு” (திருமந்திரம்) என அறிதற் பாற்று.

ஞானசம்பந்தர் தேவாரம்,

எயிலதுசட்டதுநீறு இருமைக்குமுள்ளது
பயிலப்பவுது நீறுபாக்கியமாவது நீறு [நீறு
துயிலைத் தடுப்பதுநீறுசத்தமதாவது நீறு
அயிலைப்பொலி தருகுவத்தாலவாயான்திரு
[நீறே.

(ஷ திருநீற்றுப்பதிகம் பண்காங்தாரம்

[செ. 7.)

இரு வினை ஒப்பு மல பரிபாகம் வாய்ந்த மெப்பயடியார் தம் செம் பவளத் திரு மேனியில் இத் தெய்விக நீறு இடை யீடின்றி எஞ்ஞான்றும் விளங்கிக் கொண்டே இருக்கும். விரிப் பிற் பெருகும். இத் திரு நீற்றின் மாண்பு அமயம் நேருங்கால் மேலும் விளக்கமுற உரைக்கப் படும். இரு வினை ஒப்பு மல பரிபாகம் வாய்ந்த போது வாயுக்கள் சுத்த மட்டடும்; பினிகளும் அசத்தமான காமம் கோபம் முதலிய குணங்களும் நித்திரையும் ஒழியும் என்க. மல சம்பந்தமான — அசத்தமான நித்திரையானது விமலமான நித்திரையாக — ஆனந்த நித்திரையாக மாற்ற மட்டடும் என்க. அசத்தமான நித்திரையாகிய — நித்திரையாகிய உபாதி — துண்பம் ஏற்பட மாட்டார்து. பினி மூப்புச் சாக்காடும் பிறவியும் ஒழிந்து அமிர்தத்துவம் என்றும் நித்தியத்துவம் உளதாகும். இருவினையும் சமப்பட்ட இடமாகிய ஒத்த இடத்தில் கொள்ளப்படும் மெய்யடியார்க் குரிய இத்தகைய ஆனந்த நித்திரையே “அறி துயில்” என விதந்து கூறப் படுவது. இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் கைவரப் பெறுத உலக மாக்கள் துயிலே முடத் துயில்—மயக்கத் துயில் எனப்படுவது. அறி துயிலாகிய ஆனந்த நித்திரை கொள்ளுதலே தாங்காமல் தாங்குதல் எனப்படுவதும் ஆம். இத்தகைய அறி துயில் கொள்ளும் மெய்யடியாரே “சோம்பர்” எனப்படுவர். சோம்பர் — சீவுசெயலாகிய அசத்தமான முயற்சி அற்றவர்—தற் சுதந்தரம் இழுந்தவர்.

திருமந்திரம்.

சோம்ப ரிருப்பது சுத்தவை வியிலே
சோம்பர் கிடப்ப தசக்க ஒளியிலே
சோம்ப ருணர்வு சுருதி முடங்கிடம்
சோம்பர்கண் டாரச் சுருதிக்கட் கேக்குமே.

(ஷ 1-ம் தங். உபதேசம் செ. 16.)

இதன் விளக்கமான பொருள் “வித்தகம்” தொகுதி 2 இல 6 இல் கூறப்

பட்டது. ஆங்குக் காண்க. உலகியவி ஹம் சிற்றின்ப வேட்கை யுடைய அரசரும் பிறரும் எந்தினம் நல்லார் யாழிலை கேட்டு — சங்கீத இசை கேட்டுத் தூங்குவர். இவ்வாறே உண்மை நிலையிலும் அடி மண்ணரும் முடிமன்னருமாகிய மெப் யடியாரும் தமது விமல காயப் பெண்ணுகிப் விமல வல்லியால் ஊட்டப்படும் இன்னிசை கேட்டு — நன் மணி நாத இசை கேட்டு—வினை முரண் தெழும் ஓசை கேட்டுப் பேரின்பத் துயில் கொள்ளா நிற்பர். “சோம்பர் கண்டார் அச்சருதிக்கட் கேக்மே” என்பதன் பொருள் இதுவே என்க. சருதி — நாத வேதம். ஒத்த இடமாகிய சுத்த வெளியில் — சுத்த ஒளியில் கிடந்து கொள்ளப்படும் இத்தகைய அறி துயிலாகிய ஆனந்த நித்திரையின் அதுபவப் பெற்றி யாரால் அளவிட முடியும்? சவிகற்பங்கிரவிகற்ப நிட்டையாளர் உபாசக நிட்டையாளர் — வித்துவப் பெரியார் முதலிய எம் போலிப மரு ஞாடம் பினர் இவ் அதுபவ உண்மையை அறி வது முடியாத காரியம்.

ஒத்த இடமே — இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் வாய்ந்த இடமே மெய்யடியார்க்குப் பஞ்ச சயன மாகும் — மெத்தை யாகும். இருவினையும் ஒத்த இடத்து அசத்த பஞ்ச பெளதி கமாகிய அசத்த ஐகாரம் விமல பஞ்ச பெளதிக மாகிய விமல ஐகாரமாகும். ஆனபோது அவ் விமல பஞ்ச பெளதிக தநுவை விட்டுப் பிரியாத தூய உணர்ச்சி வடிவாகிய உயிருக்கு — சிவ அங்கு (“ஜீவனே சிவன் சிவனே ஜீவன்” என்பது சருதி) அவ் விமல ஐகாரமே பஞ்ச சயன மாகும் — விமல மெத்தை யாகும் என்க. சிவமான மெய்யடியார் இப் பஞ்ச சயனத்தின் மீது ஒவாது கிடந்து அறி துயில் கொள்வர். புறத்தே உலக மாக்கள் போலத் தூங்குபவராகக் காணப் படி ஆம் உண்மையில் அவ் உலக மாக்கள் போன்ற மூடத்துயில் கொள்ள மாட்டார். எக் காலத்தும் எத் தொழிலைச்

செப்பினும் இத்தகைய ஆனந்த சித் திரை உடையவரேயாவர். தூங்காமல் தூங்குதல் என்பதன் உண்மை இதுவேயாம்.

“மெத்தையில் படுத்தல் நித்திரைக் கழகு”

என்பதன் உண்மைப் பொருளும் இதுவேயாம். உண்மைப் பொருளில் மெத்தை என்பது குண்டலி சேட சமனமாகிய விமல பெள்திக தநு வைபே-விமல ஜகாரத்தையே குறிப்ப தாரும்.

திருவாய் மொழி.

“ஜாந்தலையபெஞ்சாகத்தலைப்பாய்க்கவனே”

எனவும்,

“மெய்க்கொண்வெந்துவேதப்பிரானாக்கிடங் [தார்”]

எனவும் வருஷம் பிரபல தெய்வச் சருதிகளின் உண்மைப் பொருளும் இதுவே என்க. பின் வரும் பிரமாண மும் இவ் உண்மையையே நன்று வளியுறுத்துகின்றது.

திருவாய் மொழி.

குத்தவிளக்கௌரியக்கோட்டுக்கால் கட்டி

[வின்மேல்

யேத்தென்றபஞ்சசயனத்தின்மேலேறி

கொத்தலர்பூங்குழந்தோதைநப்பின்னை

[கொங்கையின்மேல்

வைத்துக்கிடங்தமலர்மார்பாவாய்திறவாய்.

குத்து விளக்கு—அமல், ஒளி. “உச் சிக்கு கேரே உண்ணைக்கு மேலாக, வைச்ச விளக்கு எரியுதடி” என்றனர் சித்து மூர்த்தி ஒருவர், கோட்கேக்கால்—விமலமான கட்டமைந்த உடலம். பஞ்ச சயனம்—விமல பஞ்ச பெளதி கம்—விமல ஜகாரம். இதுவே மெத் தென்று இருப்பது—வாய்மையான ஊற்றின்பம்—பேரின்பம் தருவது என்க. நப்பின் ஜெ கோங்கையின் மேல் வைத்துக் கிடந்த மலர் மார்பு—மனமும் மதியும் ஒன்றப் பெற்ற நிலையை உணர்த்தி நின்றது. உடலும் உயிரும் ஒழிவற ஒன்றுதல் என்பதும்

இதுவேயாம். வாய் தீற்தல்—பேசுதல்—வித்தகம் பேசுதல்—அமலநாதங்களைக் கேட்டல் “வித்தகம் பேசேல்” என்னும் கட்டுரையை நோக்குக. (“வித்தகம்” தொகுதி 1 இல் 51.)

அமல் முறற படியாகிய விமல. பெளதிக தநுவே—முத்தி வாயிலே “ஒத்த இடம்” என்க. அமலம் பூரணப் படவேண்டும் என எம்பெருமானை வேண்டியதே இச் செய்யுளால் போந்த பொருளாகும். இவ் உண்மைகளை அறியும் ஆற்றலும் காதலும் இல்லாத தற்காலச் “சீர்த் திருத்தக் காரர்” சிலர் இத் தமிழ் வேதச் செய்யுட்கு விபரிதப் பொருள்கள்கூடு இதனை என எஞ் செப்து சிவாப ராதிக ஓயினர். இரு வினை ஒப்பு மல பரிபாகம் கைவரப் பெறுதலால் அடையப்படும் இத்தகைய வாய்மையான துயிலாற்றுன் அருளமுதம் உண்டு சாக்காடு நீங்கி நித்தியத்துவம் பெற முடியும். ஒத்த இடம் கண்டு—வாய்மையான இருப்படம்—துயிலும் இடம் கண்டு இத்தகைய துயிலையே ஜெனன மரணப் பிழைகளுக்கு அஞ்சியோர் யாவரும் அடைந்து பேரின்பம் பெற வேண்டும்—வீடு பெற வேண்டும் என்பாராய்

“ஒத்த இடத்து நித்திரை கோள்”

என உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு கூறினால் எமது கிழவி என அறிக. மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இதுகாறும் கூறியவைகளால் “ஒத்த இடத்து நித்திரை கோள்” என்னும் ஒளவையார் அமுத வாக்கின் உலகிய ஒக்கு ஒப்பிய பொருளும் உண்மைப் பொருளும் ஒருவாறு உணரத் தகும்.

சபம்.

வைத்துக்கிடங்களை

அறிவிப்பு

சடி தர்களின்

அபிப்பிராயங்களுக்கு

அவர்களே பொறுப்பாளிகள்.

இனம்!

இனம் !!

சுத்த சாதகம்

துறவின் றன்மையையும், தேகம் சித்திபெற்றுல் முத்தியண்டாமென் பதன் றன்மையையும், சாதன சதுஷ்டயத்தின் றன்மையையும், மகாவாக்கியத்தின் பொருளையும், சொருபானுபவத்தின் றன்மையையும், வேதாகமங்கள் கருத்துவகையால் வேறுபாடின்றி பிருக்கும் வகையையும், தத்துவாரானதிற்குப் பரம்பரா சாதனமாயுள்ளவைகளின் றன்மையையும், உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் செப்பமாக விளக்கியுள்ள இந்தாலை துக்கங்கிவர்த்தியிலும் பரமாநந்தப் பிராப்தியிலு மிச்சையுள்ள ஒவ்வொருவரும் அத்தியாவசியமாய் அறிய வேண்டிய தென்பது குன்றின் மேவிட்ட விளக்காம்.

வேண்டுவோர் தபால் முத்திரை செலவுக்கு உரிய 6 சதம் ஸ்டாம்பு அனுப்பி பெற்றுக்கோள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுச்சேரி.

வித்தகம்

முதல் வருட சஞ்சிகைகள்
புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.

வைத்துக்கிடங்களை

முதுகில் தோல்—கலிக்கோ

ரூ. 4—0—0

முழு கலிகோ ..... ரூ. 3—12—0

முதுகில் கலிகோ—மார்பில் தாள்

ரூ. 3—8—0

(தபால் செலவு பிரத்தியேகம்)

“வித்தகம்” ஆபீஸ்,

புதுவை.

உண்மை முத்திநிலை ஆராய்ச்சி மறப்பு.

“வித்தக”ப் பத்திராசிரியர் எழுதியது.

(தொகுதி 2. 17-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

[மதுரை—லலாட் புருவ மத்தி, ஜெஞ்டலைப் பைங்காகம்—பஞ்ச பெளதிக தநுவாகிய குண்டலீ என்னும் சரீரம், பாய்தல்—குடி புகுதல்.]

அடிக் குடிலே—சரீரமே விமலமாய் அமலமாய் அருள் வடிவாய் வீடாகும் என்பதே “அடிக் குடில் வீடு பெற்று உய்ந்தது காண்” என்பதன் பொருளாகும். சரீரம் முதல் இடம் பதி அறம் வீடு என்பன ஒன்றே ஆம். தன்னிலை முன்னிலைகள் ஒன்றுகி யாண்டும் நீக்க மற நிறைந்து நிற்கும் அருளே யன்றி “முத்தி முதல்” என்னும் வீடு வேறு எது? இது பற்றி யன்றே,

திருமந்திரம்.

சித்தர் சிவலோக மிக்கே தெரிசித்தோ
சத்தமுன் சத்த முடிபுந்தம் முட்கொண்டோ
நித்தர் சிமலர் நிராமயர் நீள்பர
முத்தர் தம்முத்தி முதன்முப்பத் தாரே.

(ஷ 1-ம் தந். உபதேசம் செ. 13.)

என அருளிச் செய்தார் அண்ணல் திருமூலர் :

தன்னிலையாகிய உடற்றுயிர் விமலமாய் அமல மடையப் பெற்ற மெய் யடியாராகிய சித்து மூர்த்திகளுக்கு முன்னிலை யாகிய மாயாப் பிரபஞ்சமும் விமலமாய் அமல மடைந்து சிவ மயமாகும்—சிவ லோக மாகும். தன்னிலை விமலமாய் அமல மடையப் பெற்ற மருஞுடம்பினர்க்கு முன்னிலையாகிய பிரபஞ்சம் சிவ லோக மாதல் முடியாத காரியம். மரு ஞாடம்பினரைச் சித்தர் என்பது போலி வழக்கே யாகும். பின்மாகி விழுதற் குரிய மரு ஞாடம்பினரையிட போலிச் சித்தரையே உண்மைச் சித்தர் என மயங்குவது உலகியல். பர காயப் பிரவேசம் செய்வதும் ஒருவரும் காணுமல் உலகத்து உலாவுதலும் சில கருக்கள் கூட்டுறவிலையை ஒரு வகைக் கருவான் (மருந்து) முடியும். முன்னிலைக் கருவைப் பஞ்சீகர னித்தலால் அட்டமா சித்திகளும் காட்டப்படலாம். இவை போலியேயன்றி வாய்மையன்று. இவற்றைத் தான் உலக மாக்கள் கண்டு மயங்குவது. அமல முதற் படி கண்ட மெய்யடியாராகிய வாய்மையான சித்தர்க் குரிய இயற்கை முறையான அட்ட

மா சித்திகள் வேறு. பின்வரும் பிரமாணம் மெய்யடியார்க்குரிய வாய்மையான சித்திகளைப் புலப் படுத்துகின்றது.

குத சங்கிளத.

அப்பிரசாத்தின்னமானந்தமவிரசரநேத்திரவங்கப் பப்பியல்விகாரமங்கரத்தெழுத்தல்பராகாயப்பிரவேசங்குசெய்தல் தப்பின்மெய்காட்டன்மறைத்தல்கல்லாதால்தன்னையுந்தடை [யறப்பேசல் செப்புறநீக்கிரகமநுக்கிரகங்கிலையாதிபேதமுற்பலவே.

(ஷ எக்கிய வைபவகாண்டம் சாம் சாகோபநிடத்தாற்பரிய [முரைத் த அத்தியாயம் செ. 30.)

இறந்தோரை எழுப்புதல் முதலிய அருட் சித்திகளை உருற்ற வல்லார் மெய்யடியாராகிய உண்மைச் சித்தரே யாவர். போலிச் சித்தர் இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் கைவரப் பெற்றவரே யாதலால், எத்துணை மருட் சித்துக்களை ஆடி உலக மரக்களை மயக்குபவரே யானினும் பரிதாப கரமான சாதலடைந்து பிறவி வலைப் படுபவரே யாவர். இவர் வாய்மையான அட்டமா சித்திகளை அறிய மாட்டார். இம் மந்திரத்தால் கூறப் பட்ட இலக்கண முடையவரே உண்மைச் சித்த ராவர். “சத்தமும் சத்த முடிபும் தம்முட் கோண்டோர்” என்பது ஒவியாகிய நாதங்களை — அமல நாதங்களாகிய வேதங்களைத் தம் முன்னோ கண்டு கண்டு கடந்து அந் நாத அந்த மாகிய வேத அந்தத்தை — ஒவி பிடத்தை அணவிய தத்துவப் பெரியார் என்பதை உணர்த்தி நின்றது. நித்தர் — சாக்காடு நீங்கி நித்திபத்துவம் பெற்றவர். நிமலர் — மலம் அமலமாகப் பெற்றவர் — அமல வடிவினர். நிராமயர் — துண்பம் இல்லாதவர்—பினி மூப்புச் சாக்காடுகள் அற்றவர் அசுத்த மாயோபாதி நீங்கியவர்; பர முத்தர் — அமல உடல் அருளாய் வெளிபாதலாகிப பர முத்தி அடைதற்கு உரியவர். “தம் முத்தி முதல் முப்பத் தாரே” என்பது முப்பத் தாறு தத்துவக் கூட்டுறவினாலாய் சரீரமே அமல மடைந்து அருள் வடிவாய் வீடாகும் என்பதை உணர்த்தி நின்றது.

குறள்.

புக்கி வழைங்கின்று கொல்லோ வுடம்பினுட் செச்சி விருந்த வயிர்க்கு.

(ஷ 34-ம் அதி. நிலைமை செ. 10)

சினி முப்புச் சாக்காடுகளுக்கு இடமாகிய அசத்த உடம்பு தோறும் ஒன்றுக்கி மிருந்து போந்த உயிருக்கு, பூரணமாகக் குடி பகுஞ்சு — ஒழிவற் ஒன்றி இருத்தற் குரிய நிலையான அமல் தநு இன்னும் அமைய வில்லையோ எனத் தேவர் இரங்கிக்கூறியதும் அறிக். இதனால் அசத்த தநுவாசிய மரு ஞாட்டமின் நிலையாமையும் அருளாகி மாற்ற மட்டதற் குரிய அமல் தநுவின் நிலை பேறும் அருள் வடிவாய் மாற்ற மட்டதற் அதுவே உயிர்க்கு உரிய வாய்மையான வீடாதலும் கூறப் பட்டன. தூலை சூக்குமங்களை விமலமாய் அமலமாய் அருள் வடிவாய் மாற்றுவதே மெய்யடியார் ஒழுக்கம் — சாதக யோகம் என்க. சரீரம் விமலமாய் அமலமாய் நித்திபத்துவம் பெற்று முத்தி முதலாகாது பின்விய லடையு மாயின் விடில்லை என்பது — பிறவி நெறியே உள்தாகும் என்பது தத்துவப் பெரியார் துணிபும் வேத உண்மையும் ஆம். இதனை உணர்த்துதற் கண்றே பின் வரும் வேத வாக்கு எழுந்த தென்பது.

திருமந்திரம்:

முப்பது முப்பது முப்பத் தறவரும்
செப்ப மதிஞாடைக் கோவிலுள் வாழ்பவர்
செப்ப. மதிஞாடைக் கோவில் சிதைந்தபின்
ஒப்ப அனைவரும் ஓட்டெடுத் தாரே.

(ஷ்ட யாக்கை நிலையாமை செ. 12)

முப்பது முப்பது முப்பத்து அறவர் = தொண்ணாற் றூறு தத்துவங்கள்; முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் விரி, ‘கோயில் சிதைந்த பின் ஒப்ப அனைவரும் ஓட்டெடுத் தாரே’ என்பதனால் உடல் பின் விய லடையவே தொண்ணாற் றூறு தத்துவங்களும் அழிந்தமை கூறப்பட்டது. நூல் பின் விய லடைந்து அழியுங்கால் சூக்குமமும் அழிந்து விடும் என்பது இவ் அரிய மந்திரத்தால் வெள்ளிட மலையா யிற்று.

திருமந்திரம்:

“உடம்பா ரழியின் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ் னாளம் சேரவும் மாட்டார்.”

(ஷ்ட 3-ம் தாங் சரீர சித்தி உபாயம் செ. 1.)

என எம் அண்ணால் வற் புறுத்தியதும் அறிக். “முத்தி முதல்” எனப்படும் இவ் உடம்பு அழியுங்கால் உணர்ச்சி வடிவான சீவன் கர்மாது சாரமான — வினை வடிவான பிறதோர் பண்டத்தைப் பற்றுவதே யன்றி, சாத்திர நிப்னார் கூறிபவாறு முத்தி யடைதலும் சூக்கும உடம்போடு வேறுக நிற்றலும் போக்கு வரவு புரிதலும் அசம்பா விதமே என்பது இம் மந்திரத்தால் நன்று வலி ஏற்றுத்தப்பட்டது. ‘மேலொரு வடிவை எடுத்ததே யாகில் மேவும்

இவ் உடல் இங்கே வீழும்’ (ஷ்ட செ. 19) எனச் சத்த சாதகம் கூறியதும் அறிக். வேத உண்மையும் இதுவேயாதல், வேத சிரசுகளாகிய பிருகதாரண்யம், சாந்தோக்கியம் என்னும் முக்கியமான உப நிடதங்கள் தூலை சூக்கு மங்களின் அங்கியோங்கிய சம்பந்தத்தை நன்று விளக்க வற்புறுத்து மாற்றுல் வெள்ளிடை மலையாம். பிருதிவி ரூப அன்ன காரியமே மனம் எனவும் ஜல காரியமே பிராணன் எனவும் தூலத்தை விட்டுச் சூக்குமம் வேறுக நிற்றல் அசம் பாவிதம் எனவும் சாந்தோக்கியம் வற்புறுத்துகின்றது.

பிருகதாரண்ய உபநிடதம்:

“ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, ஜலம், பிருதிவி என்பன பஞ்ச “பூதங்கள்; நேந்திரம், துவக்கு இரசனம், கிராணம், சூரோத் “திரம் என்பன பஞ்ச இந்தியங்கள்; பிராணன், அபானன், “சமானன், வியானன், உதானன் என்பன பஞ்சப் பிரேரணை “கள்; மனம்; இப் பதினாறு கலைகளின் கூட்டத்தை வேத “முணர்ந்த பெரியார் தூக்கும சரீரம் என்பர்.

“வாக்கு, பாதம், பாணி; பாயு, உபத்தம் என்பன பஞ்ச கள் “யேந்தியங்கள்; சரோத்திரம், தொக்கு, சக்கு, ரசனம், கிரா “னம் என்பன பஞ்ச ஞானேந்தியங்கள்; மனம், புத்தி, சித் “தம், அகங்காரம் என்பன அந்தக் கரண சதுஷ்டயப்.

“இவ் எல்லா வாக்காதிகளும் தூக்கும சரீரத்தின் அவயவங் “காாபி, இவ் வாக்காதி அவயவங்களும் பிரஹ்ம வேரகத்தின் “கண் இரா நின்ற ஜங்கம் ஜீவர்க்கட்கும் மனுஷ்ய லோகத்தின் “கண் இரா நின்ற ஜங்கம் ஜீவர்க்கட்கும் சமானங்களேயாம். சில “இடங்களில் வெளிப் படுதலின் குறைவு மிகுதிகளைக் குறித்து “அவற்றின் விஷமத் தன்மையும் மேதாற்றும். வாக்கு முதலாய்ப் “பிராணன் ஈருய்ச் சூக்கும சரீரத்தின் எத்துணை அவயவங் “கள் உளவோ அவை மனுஷ்யாதி ஜங்கம் சரீரங்களில் இருப் “பனவே போல தரு முதலிய தாவர சரீரங்களிடக்குதும் உள். “ஆனால் மனுஷ்யாதி சங்கர்களிடத்தே அவ் வாக்காதி இங் “திரியங்களின் வெளிப் படுதல் உண்டாதலே போல தரு முத “விய தாவர சரீரங்களின் கண் அவற்றின் வெளிப் படையான “வெளிப் படுதல் உண்டாதல் இல்லை. ஆதலால் தரு முதலிய “தாவர சரீரங்களும் மனுஷ்யாதி ஜங்கம் சரீரங்களுக்குச் சமா “னங்களாம்.”

மேலே காட்டிய பிரபல சுருதிப் பிரமாணத்தால் சூக்கும சரீரம் என்பது தூலத்தின் வேறன்று என்பதும், தூலம் பழுதடையுமாயின் சூக்குமமும் பழுதடைந்து அத் தூலத்துடன் ஒருங்கே அழியுமன்றி அத் தூலத்தை விட்டு வேறுக நிற்றல் முடியாத காரியம் என்பதும் வெள்ளிடையாம். ஆகவே தூலம் பின் விய லடையுமாயின் உயிர் சூக்குமத்தோடு பிரிந்து வேறுக நிற்றலும் முத்தி யடைதலும் அசம்பாவித மாதல் — இயற்கை விரோத மாதல் கண்டு கொள்க.

(தொடரும்)

* ஸர். ஜகதீச சந்திர வஸூ அவர்கள் செய்த பிரசங்கம் *

(தொகுதி 2. 17-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

வஸ்துக்களினிடம் ஏற்படும் அதிர்ச்சி, ஜீவசத்து சம்பூர்ணமாய்ப் பொருந்திய உயிர் துடிதுடிப்பு, வளர்ச்சியின் ஒட்டம், நரம்புகள் வழிசெல்லும் தூண்டுதல்கள், அதனாலுண்டாகும் உணர்ச்சி — இவைகளெல்லாம் தம்முள் எவ்வளவு தூரம் பேதப் பட்டனவர்பிருக்கின்றன! இருப்பினும் அனைத்தும் சேர்ந்து எவ்வாறு ஒரே இறுதியை உத்தேசித்து ஒத்துழைக்கும் தன்மையன! நரம்புகளுக்கு ஏற்படும் தூண்டுதல் அதிர்ச்சி, ஊக்கம் முதலியன கேவலம் அதன் வழியாய்ச் செல்லுதலுடன் மாத்திரம் நில்லாது, கண்ணுடியில் பிரதி பலிக்கும் பிம்பத் தை யொப்ப வாழ்வின் வேறொரு பகுதியில் பிரதிபலித்து நகர்ச்சி, அதனால் பாதிக்கப்படுதல், என்னம், யோசனை, ஆத்திரம் முதலிய குணங்களாய் மாறுகின்றன வென்பது அத்தியாச்சரியமான உண்மையன்றே! இவைகள் தம்முள், பஞ்ச பெள்கீசரிமா, அல்லது அதினின்றும் வேறு பட்டு அதை ஆசிரியிக்காது நிற்கும் பிம்பமா, எது உண்மையானது? இவ்விரண்டினுள் எது நாசரஹி தமானது? அதாவது அழிதலில்லாதது எது மரணத்துக்கு உட்படாது அதற்கு அதைமாய் நிற்பது!

வேதங்கள் காலத்தில் தான் போனும்; “உனக்கு எவ்வித ஐசுவரியம் வேண்டும் தடையின்றிக் கொடுக்கப்படும். உன் மனதுக்கிசைந்த ஐசுவர்யத்தை நீதாராளமாய்க் கேட்கலாம்” என்று ஒரு ஸ்திரீயைக் கேட்டபோது அவள் ஐசுவரியங்கிடப்பின் நித்யத்வம் அல்லது மரணமின்மை ஏற்படுமா எனக்கேட்ட

தனள். பண்டைக் காலத்தில் பலராஜ்யங்கள் ஏற்பட்டு ஏக சக்ராதி பத்தியம் நடாத்தின. ஆனால் அவிதம் இம் மன்னுலக ராஜாங்க அதிகாரத்தைச் செலுத்திக் கோலோச்சிய அரும் பெரும் அரச வம்சங்களுடைய தற்போது காணப்படும் சின்னங்கள் மன்னில் புதைந்து கிடக்கும் சில பாழுஞ்சவர்களும் இடிந்த கட்டிடங்களுமேயாவன. ஆனால் மூத பெளதி கத்தாலாய வஸ்துக்களிடம் அவதாரம் செய்தும் அது நசிப்பதாகத் தோன்றும் போது தான் அவ்விதம் தோற்றுது அது மாறுதல் அடையும்போது தான் மாறுத லடையாது இருக்கும் ஒரு பொருள் உண்டு. அதி வேகமாய்க் கழியும் பல்லாயிரம் தலை முறைகளாக இழிந்து வரும் யுக்தி, யோசனை, எண்ணமாதிமனே தருமச்சுடர் தான் அவ்வித சாசுவதப் பெர்ருள். பூத பெளதி கத்தால் இயெந்த பொருளான்று ஒருவனுக்கு உண்டான உடைமைகளி லன்று நாம் நித்தியத்து வத்தைக் காண்பது. அவன் மனதினுக்கும் எண்ணங்களி அம் அவன் மனதில் கொண்டு போற்றும் லக்ஷ்யங்களிலும் தான் நித்தியத்துவத்தின் அதாவது மரணமற்ற நிலையின் வித்தைக் காணலாம். இம் மன்னுலக உடைமைகளைப் பெருக்கிக் கொள்வதாலன்று ஸர்வஜன ஸலோதரப்பாடு என்னும் ராஜ்யம் கிடைக்கலாவது. சதா அல்லும் பகலும் சோமபாது உழைத்தல் என்றால், பொது நன்மைக்காக உழைத்தல், ஞானத்தையும், உயிரிய வித்தையையும், உத்தமமான லக்ஷ்யங்களையும் லோபகுணமில்லாமல் தாராளமாய் வாரி இறைத்தல்போன்ற செய்கைகளால் மாத்தி

ரமே “ஸர்வேஜநாஸ் ஸகிளோபவந்து” என்ற நமது பிரார்த்தனை கடேறும்.

திருவாசக உண்மை.

தென்கோவை தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமான், ச. கந்தையபிள்ளை (வித்தகம் பேராசிரியர்) அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தழது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உய்யும் பொருட்டு உதவி யருளியதும், மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும் தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய திருவாசகத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

வேண்டுவேர் 0-2-9 அனு தபால் முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்
புதுவை.

“வித்தகம்”

சந்தா விவரம்.

வருட சந்தா

உள் நாட்டிற்கு முன் பணம் ரூ. 3 0 0
வெளி நாட்டிற்கு „ „ ரூ. 4 0 0

வித்தக நிலையம்,

• புதுச்சேரி.